

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Dömös Erzsébet ügyvéd (képviselő címe) által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű, kk. II.rendű felperes neve II. rendű, III.rendű felperes neve III. rendű (felperesek címe) és IV.rendű felperes neve (címe) IV. rendű felpereseknek, a dr. Szász Anita ügyvéd (képviselő címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2007. március 27. napján meghozott, 6.P.21.790/2006/13. számú ítélete ellen, az alperes részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak felhívásra 205.440 (kettőszázötezer-négyszáznegyven) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A közlekedési balesetben 2005. július 7-én elhunyt néhai II.rendű felperes-nek az I. rendű felperes a házastársa, a II-III. rendű felperesek a gyermekei, a IV. rendű felperes - az I. rendű felperes előző házasságából született - nevelt gyermeke.

A balesetért az alperes biztosítottját terheli a felelősség.

Az I. rendű felperes keresetében 382.050 forint, a halálesettel kapcsolatos költsége, az elhunyt házastársa által végzett kerti és háztartási munkák pótlására 2005. július 7-től havi 25.000 forint járadék, a IV. rendű felperes 2.200 forint költsége, továbbá az I-II. rendű felperesek 3.000.000 forint, a III. rendű felperes 2.500.000 forint, a IV. rendű felperes 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2005. július 7-től járó kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes rá terhesebben, 70-30%-os kármegosztás alkalmazásával kérte a kártérítés megállapítását. Előadta, hogy a nem vagyoni károkra az I-II-III. rendű felpereseknek személyenként 500.000 forintot már megfizetett. Ezzel az I-II-III. rendű felperesek nem vagyoni kártérítési igényét már kiegyenlítette. A IV. rendű felperes részére nem vagyoni kártérítés megállapítása nem indokolt, minderre tekintettel a nem vagyoni kártérítési követelések alaptalanok. Elutasítani kérte az I. rendű felperes járadékkövetelését is. Az I. és IV. rendű felperesek további vagyoni kártérítési igényeit elismerte.

Az elsőfokú bíróság az I-II-III. rendű felperesek javára személyenként 2.500.000 forint, a IV. rendű felperes javára 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítést ítelt meg és az alperest kötelezte a kártérítési összegek után a baleset napjától, 2005. július 7-től járó kamatok megfizetésére is.

Az I. rendű felperes költségekben álló kárainak és az ítélethozatalig lejárt járadéknak kiegyenlítésére 956.900 forint kártérítés és az ebből az egyes tételek után esedékessé válástól járó kamatok, valamint 2007. április 1-től a jövőre nézve, havi 25.000 forint kártérítési járadék megfizetésére kötelezte az alperest. Megítélte a IV. rendű felperes 2.200 forintos költségét is, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítéletének indokolásában a nem vagyoni kártérítési igények tekintetében kifejtette, hogy a hozzátartozó elvesztése miatt járó nem vagyoni kártérítési követelés megalapozásához nincs szükség valamilyen kóros állapot bekövetkezésének bizonyítására. A felperesek életét a hozzátartozójuk elvesztése gyökeresen megváltoztatta. A III. rendű felperes asztmáját édesapja halála okozta stressz súlyosbította. A továbbtanulási terveit is meg kellett változtatnia. A IV. rendű felperes arra kényszerült, hogy édesanyjának, az I. rendű felperesnek rendszeresen a segítségére legyen azoknak a munkáknak az elvégzésére, amelyeket korábban a nevelőapja végzett. Az eset összes körülményeit mérlegelve, az I-II. rendű felperesek nem vagyoni sérelmeinek teljes kiegyenlítésére 3.000.000 forint, a balesetkor a szüleitől már külön élő IV. rendű felperes nem vagyoni hátrányainak ellentételezésére pedig 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés alkalmas. Az alperes által peren kívül fizetett 1.500.000 forintot egyenlő arányban az I-II-III. rendű felperes nem vagyoni kártérítési igényeire elszámolva, az alperes még fennálló tartozása az I-II-III. rendű alperesek vonatkozásában a nem vagyoni kártérítési követelésekből fejenként 2.500.000 forint.

Az I. rendű felperes a haláleset kapcsán szükséges gépkocsival történt utazásainak költségeit 80.000 forint általános kártérítéssel lehet kiegyenlíteni. Az I. rendű felperesnek néhai házastársa segítségére volt a háztartási munkák végzésében is, és ő végezte a nehezebb kerti munkákat. A háztartási munkák kiesése miatt havi 10.000 forint, a kerti munkák kiesése miatt havi 15.000 forint kártérítési járadék megállapítása indokolt.

Az alperes fellebbezésében részben és akként kérte az első fokú ítélet megváltoztatását, hogy az ítéletábra az I. rendű felperes javára megállapított nem vagyoni kártérítést 1.200.000 forintra, a II-III. rendű felperesek javára megítélt kártérítést 1.500.000-1.500.000 forintra, a IV. rendű felperes javára megítélt nem

vagyoni kártérítést 800.000 forintra és kamataira, a kerti munkák kiegyenlítésére szolgáló járadék összegét havi 8.000 forintra, a közlekedési többletköltséget 40.000 forintra, az ítélethozatalig már lejárt és egy összegben esedékes kártérítést 956.900 forintról 772.000 forintra szállítsa le.

Hangsúlyozta, hogy a baleset idején fennálló ár- és értékviszonyokra, valamint az eset összes körülményeire figyelemmel, az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítéseket túlzott összegben állapította meg. Kiemelte, hogy a III. rendű felperes betegsége tartósan nem súlyosbodott, a korábbi betegsége karbantartott. A IV. rendű felperes a szülői házból már elköltözött és önálló életet kezdett, a szülőkhöz fűződő addigi szorosabb kötelék a haláleset bekövetkeztekor már nem állott fenn. A nevelőapja helyett végzett munkák pedig a járadék megállapításánál már értékelve lettek.

Az I. rendű felperes házkörüli kertje 160 négyszögöl, néhai házastársa csak a nehezebb munkákat végezte. Az I. rendű felperes nem is igazolta, hogy a kertben milyen növények vannak, azok gondozása mennyi munkát igényel. Mindezt mérlegelve, az I. rendű felperes ebben álló hátrányainak ellentételezésére havi 8.000 forint járadék elegendő.

Az I. rendű felperes saját előadása szerint mintegy 1.000 km-t utazhatott a halálesettel kapcsolatos ügyek intézése céljából. Figyelemmel a személygépkocsik átlagos üzemanyag fogyasztására, az üzemanyagárakra és a „guruló költségekre”, a szóban lévő utazási költségek 40.000 forintban állapítható meg.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

Előadták, hogy a járadékot és a közlekedési költséget az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg. A mérlegelése nem volt okszerűtlen, ezért nincs indoka ettől eltérő mérlegeléssel, más járadékösszeg megállapításának. A nem vagyoni kártérítés meghatározásánál sem vétett az elsőfokú bíróság kirívó mérlegelési hibát, ezért a nem vagyoni kártérítés leszállítására ugyancsak nincs ok.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetést is vont le, az ítéltábla ezért az első fokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokainál fogva hagyta helyben és azokra ezúttal csak hivatkozik.

A fellebbezés kapcsán csak a következőkre mutat rá:

Az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítést a kertművelés költségeit pótló járadékot és a közlekedési többletköltségeit is mérlegeléssel állapította meg. A mérlegelése nem volt nyilvánvalóan okszerűtlen. A megállapított nem vagyoni kártérítési összegek a gyakorlatban kialakult kártérítési összegektől kihívóan nem térnek el, az ítéltábla ezért nem látott okot az elsőfokú bíróságétól eltérő mérlegeléssel más összegű kártérítések megállapítására.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperesek fellebbezési

perköltségét és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket is megfizetni.

Budapest, 2007. november 30.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró